

Arrest

nr. 216 350 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind, X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 18 september 2018 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegegeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekende partij geeft onder de titel “enig middel” een loutere opsomming van een aantal geschonden bepalingen, in het bijzonder: *“schending van artikel 3 EVRM, schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet, schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“Vluchtelingenconventie”), schending van artikel 57/6/5 Vreemdelingenwet, schending van artikel 18 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de redelijke termijn, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.*

Verzoekende partij beperkt evenwel haar concreet verweer tot het betoog dat verwerende partij ten onrechte een termijn van twee dagen hanteerde waarbinnen de reden moet worden medegedeeld omtrent de afwezigheid bij het persoonlijk onderhoud. De toepassing van de termijn van twee dagen is maar mogelijk in de gevallen omschreven in artikel 18, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid legt de asielzoeker, die overeenkomstig artikel 7, paragraaf 5 of paragraaf 7 werd opgeroepen voor een gehoor, binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.”

Verzoekende partij stelt dat de situatie voorzien bij voormelde paragraaf 7 niet op haar van toepassing is, doch stelt zich de vraag of zij effectief werd opgeroepen *“overeenkomstig artikel 7, paragraaf 5 of paragraaf 7”* dit alvorens toepassing kon worden gemaakt van de verkorte termijn van twee dagen. Bovendien kan uit de oproeping van 29 augustus 2018 op geen enkele manier worden vastgesteld dat zij zich *“op het moment van de verzending van de oproeping in een situatie zou bevinden zoals bedoeld in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet”* hetgeen vereist is bij artikel 7, § 5 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003. Immers stelt artikel 57/6/1 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure *“kan”* behandelen hetgeen betekent dat een individuele beslissing noodzakelijk is alvorens van een versnelde procedure toepassing kan worden gemaakt.

Verzoekende partij voegt in bijlage 3 bij het verzoekschrift een attest van Fedasil waaruit volgens haar moet blijken dat zij op de dag van het geplande persoonlijk onderhoud, in het bijzonder 18 september 2018, verhinderd was wegens ziekte.

3. Beoordeling van de zaak

De Raad wijst erop dat bij de oproeping van 29 augustus 2018 tot een persoonlijk onderhoud op 18 september 2018 – waarvan verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat deze door haar tijdig werd ontvangen – *in fine* betreffende het verhinderd zijn het volgende wordt vermeld:

“Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de twee dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen.”

Ingevolge voormelde termijnstelling van twee dagen is het dan ook zo – en kan het met toepassing van artikel 18, § 2 van het voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet anders – dan dat verzoekende partij werd opgeroepen overeenkomstig artikel 7, paragraaf 5 of paragraaf 7 van dit besluit. Verzoekende partij stelt dan ook de correctheid van deze oproeping desbetreffend onterecht in vraag.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij zelf aangeeft dat zij de Albanese nationaliteit bezit en dat Albanië vermeld staat op de lijst van de veilige landen van herkomst. Het voldaan zijn aan deze beide premissen stelt verwerende partij in de mogelijkheid met toepassing van artikel 57/6/1, § 1, b van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure te behandelen. Geen enkele wettelijke bepaling verplicht verwerende partij een beslissing te nemen alvorens recht te doen waarin zij stelt te zullen overgaan tot de versnelde procedure. Bovendien blijkt uit de voormelde termijnstelling van twee dagen dat de versnelde procedure zal worden toegepast.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet ontkent verwerende partij niet in kennis te hebben gesteld van de reden van haar verhindering en dat uit het attest van Fedasil (bijlage 3 bij het

verzoekschrift) deze verhindering evenmin blijkt daar dit attest enkel gewag maakt van een verzorging in een apotheek in Kapellen op 18 september 2018.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verwerende partij op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet met recht kon beslissen tot beëindiging van de behandeling van de zaak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT